

en naturlig Maade kunde have været overvejet og drøftet sammen med Regeringsforslaget og eventuelt, hvis der havde været Stemning derfor, indarbejdet i dette. Det er en ganske ejendommelig Situation, der nu foreligger, at vi saa kort Tid, jeg kan næsten sige: umiddelbart efter, at et Forslag vedrørende dette Forhold er færdigbehandlet, nu indbydes til at begynde denne Forhandling forfra.

Maaske vil de ærede Forslagsstillere hævde, at dette Forslag er noget helt andet, og jeg skal ikke nægte, at man straks, naar man ser paa Forslaget, faar det Indtryk, at det er et ganske andet; i alt Fald hvad angaar Paragraffernes Antal, overgaar det langt, hvad Regeringen havde foreslaaet. Det er utvivlsomt, at dette Forslag er uhyre omstændeligt og i langt højere Grad end Regeringsforslaget udformet i en Række Enkeltheder, og jeg skal heller ikke benægte, at de ærede Forslagsstillere har udført et meget stort Arbejde ved Forslagets Udarbejdelse, men om dette egentlig er en Fordel, forekommer mig at være noget tvivlsomt, tværtimod er maaske snarere den alt for detaillerede Udformning af de Fremgangsmaader, der skal benyttes, naar man nøjere ser til, en Forringelse af Forslagets Brugbarhed. Hvert enkelt Tilfælde, der tages op til Behandling, er i hvert Fald noget for sig selv, der først og fremmest kræver et vist praktisk Haandlag hos dem, der skal bistaa ved Gældsforholdets Afvikling og Opnaaelse af Akkord. Det, der er det afgørende, er disse Akkordudvalgs praktiske Forstaaelse af Forholdene og deres Evne til at finde Vej til en Overenskomst, der tilfredsstiller saa vidt gørligt til begge Sider; at man saa begrænser Akkordudvalgets Handlefrihed ved en Række detaillerede Bestemmelser af nærmest rent formel Art, bør sikkert ikke tillægges alt for stor Værdi. Det vigtigste er, som ogsaa den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremhævede, at den akkordsøgende beskyttes mod Retsfølgning i den Tid, da Ordningen af Gældsforholdet søges tilvejebragt, men i saa Henseende forekommer det mig, at det Forslag, som nu drøftes i det andet høje Ting, indeholder al den Fredning, den Fredlysning, som der med Rimelighed kan forlanges.

Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder vedrørende dette Afsnit af Lovforslaget, men jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at enkelte af Lovforslagets Paragraffer efter min Opfattelse stiller Kreditorerne paa en Plads, de ikke kan være tjente med, og som meget let, hvis man foretager dette første Skridt, kan komme til at virke svækkende for Kreditgivningen i Almindelighed her i Landet. Naar man drøfter Landbrugets vanskelige Forhold i Øjeblikket, er det saa rimeligt og naturligt, at man hæfter sig ved Landmandens vanskelige Stilling, og da det er Landmanden, der her staar som Skyldner, samler Sympatien sig stærkest omkring ham, og Bestræbelserne gaar ud paa at lette hans Stilling overfor Kreditorerne, men heroverfor tror jeg dog, at det er nødvendigt at fremhæve, at det ikke maa og ikke bør glemmes, at Kreditorerne ogsaa kan være Mennesker, der er lige saa daarligt stillet, maaske lige saa stærkt kriseramte som den Landmand, der er deres Skyldner. Det ærede Medlem Hr. Zahle brugte for nylig det Udtryk, at naar der udstedtes Kasseobligationer af Krisehypotekfonden, kan den Kreditor, der har modtaget dem, blot ganske rolig lade dem ligge. Ja, jeg tror nu ikke, det bliver i ret mange Tilfælde, han lader dem ligge, for Kreditor kan være en Mand, der selv er Debitor overfor andre, og i saa Fald kan han ikke lade dem ligge. Lad mig som Eksempel nævne en Købmand, der leverer Landmanden Foderstoffer og Kunstgødning, der i denne Forbindelse er ganske det samme som rede Penge, paa Kredit; han har saa maaske for overhovedet at være i Stand til at opretholde sin egen økonomiske Eksistens, idet han ogsaa skylder for de Varer, han har købt, maattet tage en yderste, en overordentlig tvivlsom Prioritet som Pant for sit Tilgodehavende. En saadan Mand vil ogsaa være i sin Ret, han har absolut ikke gjort noget, der i og for sig er fordømmeligt. Men det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Zahle ogsaa gjorde opmærksom paa, at han i mange Tilfælde vil have Fordel af en rimelig Akkord, og det er netop det, der skal tilstræbes: i det praktiske Liv at finde en Ordning, der er rimelig til begge Sider, at skære det væk, der er tabt, og finde